

Η διέξοδος από την κρίση της πολιτικής δεν είναι μόνο η «σύγκλιση στο μέσον» αλλά η αποσαφήνιση των πολιτικών ταυτοτήτων.

Ο ενθουσιασμός του κόσμου για οποιοδήποτε πολιτικό δόγμα, δεξιό ή αριστερό και συνακόλουθα για οποιαδήποτε ιδεολογία, φαίνεται απλά να έχει σήμερα σβήσει. Θα 'πρεπε; Ο καθορισμός της σχέσης «Δεξιάς-Αριστεράς» θα πρέπει σίγουρα να επανεξεταστεί πλήρως και υπό το βάρος των σύγχρονων γιγαντιαίων επιστημονικών, τεχνικών και βιοτεχνολογικών εξελίξεων, του internet και της πληροφορικής. Ο καθορισμός αυτός είναι αναγκαίος για να αναδειχθούν, μέσω ενδεχομένως και της **επαναδιατύπωσης των ιδεολογιών**, πληρέστερα οι θεμελιώδεις αξίες της δημοκρατίας, του ανθρωπισμού και των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην σύγχρονη πολιτική επικαιρότητα.

Στην Ελλάδα, η ιδεολογική φυσιογνωμία των Ελληνικών κομμάτων έχει υποστεί μια «περίεργη» και αντιφατική μεταβολή. **Τα κόμματα, εξ ορισμού, υπάρχουν για να ενθαρρύνουν, μέσω της ιδεολογίας τους, την πολιτική συμμετοχή των πολιτών.** Σήμερα όμως μοιάζουν να εξαντλούνται στην «πάση θυσία» προσέγγιση του «ενδιάμεσου» ψηφοφόρου, εστιάζοντας συνειδητά σε ζητήματα σημαντικά αλλά μη ιδεολογικά, όπως το περιβάλλον, ο πολιτισμός ή οι νέες τεχνολογίες, ζητήματα δηλαδή που χαρακτηρίζουν τον λεγόμενο «μεσαίο χώρο». Ο ισχυρισμός ότι τούτο είναι υγιές και ότι συνιστά υπέρβαση της πολιτικής κρίσης θα πρέπει να κριθεί εσφαλμένος διότι μάλλον οδηγεί σε αντίθετα αποτελέσματα δηλαδή σε εμφάνιση της πολιτικής κρίσης, στην «αποπολιτικοποίηση της πολιτικής» και στην κοινωνική απονομιμοποίηση των αντιπροσωπευτικών θεσμών. Αρκετοί θεωρητικοί και πολιτικοί φιλόσοφοι συμπεραίνουν ότι η διέξοδος από την κρίση της πολιτικής δεν είναι μόνο η «σύγκλιση στο μέσον» αλλά η αποσαφήνιση των πολιτικών ταυτοτήτων, η αντιπροσώπευση από την αριστερά, την δεξιά ή το κέντρο

διακριτών πολιτικών ιδεών και προγραμμάτων και τελικά η δημοκρατική κρίση των πολιτών.

Οι πρακτικές λύσεις στα παραπάνω θέματα, πολιτισμού, τεχνολογιών, περιβάλλοντος κλπ., όπως ασφαλώς και στο θέμα της οικονομικής κρίσης, είναι βεβαίως καλές και αναγκαίες, όμως **τα συνέδρια των κομμάτων θα πρέπει να αφιερώνουν σημαντικό μέρος των εργασιών τους στην επιβεβαίωση της ιδεολογικής τους ταυτότητας και ακολούθως στην πρόταση συμβατών με την ιδεολογία τους πολιτικών λύσεων.** Μόνο με τον τρόπο αυτόν τα κόμματα μπορούν να είναι συνεπή στον εννοιολογικό σκοπό τους που είναι η συμμετοχή των πολιτών στα κοινά και οι δημοκρατικές διαδικασίες.

Με εκτίμηση

Νίκος Παγώνης.*

*Υπάλληλος Ε.Κ.Π.Α